

Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecător: O. Parfeni
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Rebeja Tudor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rebeja Tudor împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iachim Ion privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care s-a admis cererea de apel declarată de Rebeja Tudor, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iunie 2016, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rebeja Tudor și s-a constatat încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010,

c o n s t a t ă :

La 15 aprilie 2016, Rebeja Tudor s-a adresat cu cerere în instanța de judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iachim Ion, privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 15 octombrie 2010 prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, dosarul civil nr. 2-4629/10, Dragancea Fiodor a fost obligat să-i restituie datoria în sumă de 3 200 euro, 14 000

lei și cheltuielile de judecată în sumă de 500 lei.

Menționează că, la 19 noiembrie 2011 a depus pentru executare silită la executorul judecătoresc Iachim Ion, titlul executoriu, privind încasarea de la debitorul Dragancea Fiodor a sumelor menționate. Din data primirii la executare titlul executoriu până în 2015 executorul judecătoresc nu a încasat de la debitorul Dragancea Fiodor careva sume motivând că, debitorul nu deține bunuri. A insistat ca executorul judecătoresc să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru executarea silită a titlului executoriu și de la debitor a fost încasată suma de 1 000 lei.

Susține că, prin încheierea din 22 august 2015 executorul judecătoresc pentru perioada 05 noiembrie 2010-22 august 2014, a dispus încasarea de la debitor a dobânzilor și penalităților în sumă de 29 186,57 lei.

Considera că, prin neexecutarea hotărârii judecătorești i-a fost cauzat prejudiciu moral și material.

Solicită, constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010, încasarea din bugetul de stat în beneficiul său a sumei de 100 000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral suportat din cauza încălcării termenul rezonabil la executarea hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iunie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Rebeja Tudor.

La 01 iulie 2016, Rebeja Tudor a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iunie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Rebeja Tudor să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, termenul de executare a hotărârii judecătorești a început la 19 noiembrie 2011 și continuă și în prezent. Executorul judecătoresc a fost investit prin lege cu drepturi și obligațiuni, însă nu a folosit toate căile posibile și nu a executat hotărârea judecătorească menționată timp de aproximativ 5 ani și din data primirii la executare silită a titlului executoriu, până în prezent executorul judecătoresc a executat de la debitor numai 1 000 lei motivând că, debitorul nu deține bunuri asupra sa. Prin prisma Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, statul este chemat să repare prejudiciul cauzat prin inacțiunile executorilor judecătorești care nu și-a executat conștiincios obligațiile, încălcând în consecință drepturile la un proces echitabil și la proprietate.

Prin inacțiunile executorului judecătoresc nu a fost sancționat debitorul, nu s-a urmărit bunurile acestuia, s-a încălcat dreptul lui la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești garantat de art. 6 CEDO.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, s-a admis cererea

de apel declarată de Rebeja Tudor, s-a casat hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 iunie 2016, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rebeja Tudor și s-a constatat încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010. S-a încasat din bugetul de stat în folosul lui Rebeja Tudor prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4 000 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că, motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt întemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, executorul judecătoresc fiind investit prin lege cu drepturi și obligații întru executarea titlului executoriu, nu a întreprins toate măsurile posibile prevăzute de lege și nu a executat hotărârea judecătorească menționată până în prezent.

Menționează că, inacțiunile de executare se apreciază ca o pasivitate îndelungată care a dus la neexecutarea în termen rezonabil a documentului executoriu.

Instanța de apel a reiterat că, analizând circumstanțele faptice și legale ale pricinii și având în vedere că, s-a constatat o neexecutare continuă, termenul nerezonabil al executării urmează a fi calculat de la 10 decembrie 2010 până la 02 iunie 2014 și constituie temei pentru recunoașterea încălcării dreptului invocat de apelant.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Ministerul Justiției a înaintat cerere de recurs (f.d. 88-92), prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 și menținerea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010.

Astfel, susține recurentul că, reieșind din conținutul raportului motivat prezentat de către executorul judecătoresc, se reține că, autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești a întreprins toate măsurile posibile și raționale în vederea executării documentului executoriu.

Un alt aspect indicat de recurent este și faptul că, în ceea ce privește comportamentul executorului judecătoresc nu se poate vorbi despre neîntreprinderea tuturor măsurilor necesare în vederea executării documentului executoriu nominalizat, deoarece executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cererile reclamantului și în acest sens nu îi poate fi imputată tergiversarea executării hotărârii judecătorești.

Menționează că, ținând cont de faptul că, Dragancea Fiodor nu deținea bunuri mobile sau imobile, unități de transport sau mijloace bănești, ce pot fi urmărite în scopul stingerii integrale a datoriei, executorul judecătoresc Iachim Ion se afla în imposibilitate de a asigura executarea în natură a hotărârii Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010.

La fel, recurentul a menționat că, în partea ce ține de acordarea prejudiciului moral, instanța de apel la emiterea deciziei nu a apreciat corespunzător principiul de bază privind sarcina probării prejudiciului moral, și anume că, această sarcină nu poate fi pusă pe seama reclamantului, dar urmează a fi apreciată individual pentru fiecare caz luându-se în considerație în mod obligatoriu argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

La 09 martie 2017, Rebeja Tudor a înaintat cerere de recurs (f.d. 98-101), prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016 ca fiind neîntemeiată, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie recunoscut termenul nerezonabil al executării hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010 de la 10 decembrie 2010 până la 02 iunie 2014 și de la 28 iulie 2015 până în prezent. Să fie încasat din bugetul de stat în beneficiul lui Rebeja Tudor suma de 63 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 octombrie 2010 și cheltuieli de judecată în sumă de 4 000 lei.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 30 noiembrie 2016 a fost expediată recurenților la 24 ianuarie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursurile depuse la data de 08 februarie 2017 și 09 martie 2017 în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 07 martie 2017 și 16 martie 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Ministerul Justiției al RM și Rebeja Tudor cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

În motivarea cererilor de recurs, recurenții au invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererile de recurs, completul atestă că, recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul menționează că, recursurile în cauză conțin obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că, argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admitere a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, completul constată că, argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursurile declarate de către Ministerul Justiției al RM și Rebeja Tudor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Ministerul Justiției al RM și Rebeja Tudor ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Rebeja Tudor se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea